

Ady Endre: Költők tavaszkor énekelnek

Ha ki érzi, hogy most Tavasz van,
Álljon az ostorhegy élére
S ne álljon félre.
Üttesse magát,
Ha hisz, ha él s hal a Tavaszban.

Csüggedni szoktam magam is,
De csüggedésem megutálom:
Nem álom
Az Élet, de csuda-fejtés,
Emlékezés és nem felejtés
És sohase csüggeteg
A Tavaszban
Nem lehet más,
Csak az Élet ellenmondása:
A beteg.

Hajh, Tavasz, akit Helsingfors
Másképpen kap,
Mint például
Ravenna, Irkuck avagy Várad,
Be hunyászkodom,
Ha vendégelsz nálad.

Most már sok volt a szomorúság
És mezeinken
(Én is bűnös vagyok)
Sokat rikoltott
A mindegy minden.
Szedjük ki a Tavaszból
És magunkból, ami drága
És nézzünk mi egyformák,
Lelkesen egymásra.

Tavaszi van, hajh, újjé, Tavasz van
S kik szomorúak magyar honban,
Nagy, keserű, cukros szorgalomban,
Búsan és bátran tartsák a fejük,
Ha nincs is ez mindenütt,
De mi vagyunk.

Találkozzunk legközelebb:

<https://www.facebook.com/pages/STKH-Sopron-%C3%A9s-T%C3%A9rs%C3%A9ge-Kft/1476799679267467?ref=hl>